Lietas arhīva Nr. K77-1670-25/67
ECLI:LV:RPT:2025:0106.19710657424.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2025.gada 6.janvārī

Rīgas pilsētas tiesa šādā sastāvā: tiesnese D.Ķeire,
piedaloties prokurorei I.Ribakovai un zvērinātai advokātei K.Tolai,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību, šādos apstākļos:

Ar Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 13. oktobra lēmumu lietā Nr. 3-12/19797-23/72 /pers. A/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp, aizliegums atrasties mājoklim /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/, tuvāk par 100 metriem, aizliegums satikties ar /pers. B/ un uzturēt fizisku vai vizuālu saskari, aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. B/.

Ar minēto tiesas lēmumu /pers. A/ iepazīstināts 2023. gada 17. oktobrī, ko viņš apliecinājis ar savu parakstu.

2024. gada 3. septembrī ap plkst. 3.30 /pers. A/ /adrese/ ieraudzīja /pers. B/, kura devās uz savu dzīvesvietu, un, neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināatbildību to nepildīšanas gadījumā, tīši piegāja viņai klāt, uzsāka mutisku konfliktu, un sekoja /pers. B/ līdz viņas dzīvesvietai /adrese/, kur kopā ar /pers. B/ iegāja minētajā dzīvoklī. Atrodoties dzīvoklī, /pers. A/ uzvedās agresīvi un pielietoja fizisku spēku pret /pers. B/, proti, saķēra viņu aiz kakla un iespēra pa kājstarpi. Tad /pers. A/, dzirdot, ka /pers. B/ ir izsaukusi policiju, devās projām no dzīvokļa, pēc kā plkst. 4.10 /adrese/ viņu aizturēja policijas darbinieki. Tādā veidā /pers. A/ tīši, ļaunprātīgi nepildīja tiesas nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā, atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi lietā.

Sakarā ar to, ka apsūdzētais /pers. A/ atzina sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā, un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem, noklausoties prokurores, apsūdzētā, aizstāves un cietušās viedokli, tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi lietā.

Bez savas vainas atzīšanas apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā, ir pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā un par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu /pers. A/ ir sodāms.

Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā, ir mazāk smags noziegums.

Par apsūdzētā /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņš ir dzimis Rīgā, Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, ar pamatizglītību, pirms apcietinājuma nestrādāja, deklarētā un faktiskā dzīvesvietas adrese – /adrese/, apgādībā esošu personu nav, agrāk sodīts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais ir vaļsirdīgi atzinies izdarītajā un to nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un tas izdarīts alkohola ietekmē.

Bez ievērības tiesa neatstāj arī to, ka /pers. A/, piekrizdams pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, paātrinājis krimināltiesisku attiecību noregulēšanu un atvieglojis tiesas procesu, proti, izmantojis savas Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā minētās tiesības uz sadarbību un izvēlējies vienkāršāka procesa veidu.

Papildus tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda preventīvo mērķi, un proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (skat. A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp).

Nosakot sodu apsūdzētajam tiesa ņem vērā, ka soda mērķis ir ne tikai sodīt, bet arī atjaunot taisnīgumu, aizsargāt sabiedrības drošību, resocializēt vainīgo personu, atturēt citas personas no noziegumu izdarīšanas. Soda mērķis ir sasniedzams ar saprātīgiem un demokrātiskiem līdzekļiem, katrā no gadījumiem izvērtējot apsūdzētā vainu un attieksmi pret nodarījumu, sociālo stāvokli, sabiedrisko bīstamību un to, vai obligāta un kategoriska brīvības atņemšanas soda piemērošana ir galējais un nepieciešamais līdzeklis šī mērķa sasniegšanai. Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007./2008.gada apkopojumā par sodu piemērošanas praksi norādīts, ka, lai atjaunotu taisnīgumu, krimināsodam jāatbilst izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam, ar to radītajam apdraudējumam un nodarītajam kaitējumam. Pirms izlemt par piemērojamā krimināsoda veidu un mēru, jāizvērtē visi apstākļi un fakti, kas attiecas uz konkrēto noziedzīgo nodarījumu, likumpārkāpēju, cietušo un sabiedrību. Piemērotais sods nedrīkst būt nesamērīgi bargs vai viegls; iespēju robežās ar sodu jācenšas atjaunot tādu tiesisko stāvokli, kāds pastāvēja pirms noziedzīga nodarījuma izdarīšanas.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam /pers. A/ piemērojamo soda mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 168.[1] panta sankciju, apsūdzētā personību, to, ka viņš agrāk ir tiesāts, izdarīja mazāk smagu noziegumu, to, ka ir konstatēts apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis un ir konstatēti divi atbildību pastiprinoši apstākļi.

Tiesa ņem vērā to, ka /pers. A/ būdams iepriekš tiesāts, turpināja izdarīt jaunu noziedzīgu nodarījumu, līdz ar to tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. A/ nekādus secinājumus nav izdarījis un uz labošanās ceļa nav stājies. Minētais liecina, ka apsūdzētais nevar atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tādēļ sods viņam par noziedzīgo nodarījumu nosakāms brīvības atņemšanas veidā uz laiku, kas samērīgs ar noziedzīgo nodarījumu smagumu un radīto kaitējumu.

Tiesa atzīst, ka pēc Krimināllikuma 168.[1] panta piemērotākais ir brīvības atņemšanas sods uz 6 mēnešiem. Tiesas ieskatā ar šo spriedumu piemērotais sods ir uzskatāms par individualizētu un humānu, to nevar uzskatīt par pārāk bargu, jo maksimālais panta sankcijā paredzētais sods ir līdz 3 gadiem brīvības atņemšanas. Tiesa uzskata par neiespējamu apsūdzētajam piemērot alternatīvus soda veidus, jo brīvības atņemšanai alternatīvie soda veidi nesasniegtu soda mērķi un neaizsargātu sabiedrības drošību no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, par ko liecina apsūdzētā personība.

/pers. A/ lietā piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozīts, līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Soda izciešana /pers. A/ skaitāma no 2025.gada 6.janvāra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu brīvības atņemšanas soda termiņā /pers. A/ ieskaitāma aizturēšana un apcietinājums šajā lietā no 2024.gada 3.septembra līdz 2025.gada 6.janvārim.

Tiesa konstatē lietā procesuālo izdevumu esamību 227,35 EUR apmērā, ko veido samaksa par advokātu darbu, sniedzot apsūdzētajam /pers. A/ valsts nodrošināto juridisko palīdzību. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu, procesuālie izdevumi, ko veido samaksa par aizstāvja darbu kriminālprocesā 227,35 EUR apmērā piedzenami no /pers. A/ valsts labā. Procesuālo izdevumu par advokāta sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā labprātīgas samaksas termiņš nosakāms 30 dienas no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem lemjama saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527.-530.pantu tiesa

nosprieda:

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu, līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Soda izciešanu /pers. A/ skaitīt no 2025.gada 6.janvāra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas termiņā /pers. A/ ieskaitīt aizturēšanu un apcietinājumu šajā lietā no 2024.gada 3.septembra līdz 2025.gada 6.janvārim.

Piedzīt no /pers. A/ valsts ienākumos procesuālos izdevumus 227,35 EUR (divi simti divdesmit septiņi *euro* 35 centu) apmērā par aizstāvja darbu pirmstiesas procesā un tiesas sēdē.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu /pers. A/ procesuālie izdevumi 227,35 EUR (divi simti divdesmit septiņi *euro* 35 centu) apmērā labprātīgi jāsamaksā trīsdesmit dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas tiesas norādītajā Valsts kases kontā – saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.90001672316, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV05TREL819045814800B, kvīti par samaksu nekavējoties nosūtot vai iesniedzot Rīgas pilsētas tiesai.

Dokumentu –CD disku ar audioierakstiem, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, atstāt glabāties pie krimināllietas materiāliem.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2025.gada 4.februārī.

Tiesnese D.Ķeire